

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Elementa Doctrinae De Circvlis Coelestibvs, Et Primo Motv

Peucer, Kaspar

Vitebergae, 1576

VD16 P 1990

Figura ostendens numerum ac ordinem sphærarum cœlestium.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56559)

primum mobile nuncupant, reducant: Mutationem
 Apogeorum motui nonæ spheræ, quam ab oc-
 casu in ortum volui finxerunt, tribuunt. Reliqua
 φανόρδωα motui octavi orbis proprio, quem in
 paruis circulis circa principia Arietis & Libræ
 absolui imaginantur, tribuunt. Sed cum & huic
 orbium numero, & Hypothematis, quæ affinxerunt,
 obseruationes palam refragentur ac repugnent,
 reiecto plurium orbium commentitio numero,
 Ptolemæi sententiæ insistemus doctrinæ causa,
 & nonum orbem ἀναστροφῆς, ut diurnæ conuer-
 sionis principium ac causam, reliquos orbis circum-
 agentem addemus, quo rudiores, quæ de ascensu de-
 mersuq; signorum, declinatione Eclipticæ, circulo-
 rum numero, exponentur, facilius & assequantur
 atq; intelligant, & cogitatione velut depingere in
 certo subiecto consuecant.

Figura ostendens numerum ac
 ordinem spherarum cœ-
 lestium.

Quod
 STI
 agita
 esse mot
 const
 scium
 Quod
 mag
 ue ve

Quod orbium coelestium duo sint
primi motus.

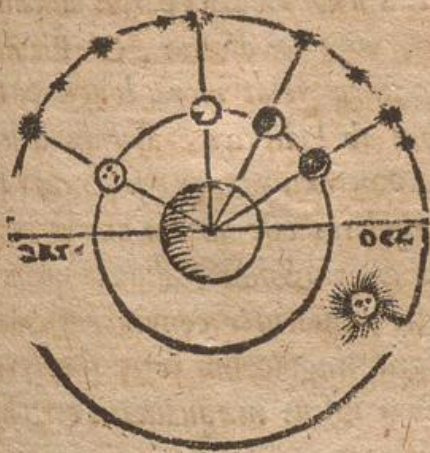
ET SI orbis coelestes proprijs singuli & disti-
bus agitantur motibus, duos tamen primos tan-
esse motus, cum observationibus, tum sensuum
constat. Vnus est, quo omnes orbis ab ortu
sum circa polos mundi, seu equatoris aet-
nae, καὶ ἰσοταχῶς, id est, aequali perpetuo
recti circulis equatori parallelis, spa-
cio

E 2 cio

cio diei naturalis seu 24. horarum reuoluuntur. Ptolemæus hunc Nonæ spheræ tribuit, vocatq; $\pi\rho\omega\tau\omega\ \phi\omicron\rho\alpha\pi$, id est, primum motum. Greci alioqui $\nu\chi\theta\eta\mu\acute{\epsilon}\rho\iota\omega\nu$, id est, diurnum vel quotidianum, quod diurni nocturniq; temporis spatio absoluitur, seu potius, quod diem naturalem describit ac metitur, cognominari. Vices enim ac discrimina dierum ac noctium, cum motu solis proprio efficit, stellasq; quotidie producit, & conspiciendas nobis exhibet, & per Hemispherium superius præuolutas, abducit rursus atq; abscondit. Estq; communis mensura omnium reliquorum motuum.

Alter proprius est octauæ spheræ & septem Planetarum orbibus, quo hi primo motui contrariuntur, & ab occasu in ortum eis τὰ ἐπὶ ἄρκτου id est, in consequentia, sub Zodiaco, & circa poli eiusdem, non in parallelis ab æquatore æqualiter disiunctis, tardius multo prouehuntur, sed dissimiliter. Concitatior enim motu feruntur, & celerius periodos conficiunt suas, qui terræ propiores sunt. Contra lentiore gradu procedunt, & definita spacia Zodiaci tardius circumeunt ac peraguntur, qui absunt longius. Et in medio velut cursus singuli nonnunquam tardant, nonnunquam velut immoti subsistunt, quandoq; regrediuntur, post rursus

accelerant curriculum, & velocitate cur=
compensant ac complent prioris morae defe=
Hinc cum subsistunt σκρίζοντες, cum regre=
πρόσχυλκοῦς, cum accelerant ὑπερπύσι=
græci vocant. Nec eundem semper tenent

mitem, sed à medio Zodiaci itimere nunc in Bos
sed dif=
nunc in Austrum euagantur. Deniq; rece=
à terra procul, cum Apogei vocantur, & ex
rursus velut se demittunt ad terram, cum Pe=
gei nominantur. Græci hunc motum δευτέραρ
& πλυμορῆ, & εἰς τὰ ζῳαντία, & εἰς
εὐόμωα, latini motum Planetarum vel secun=
mobilium, & motum in consequentia vo=
rursus